

Kőrösi Zoltán

Az ítéletidő

Jelenkor Kiadó, 2016, 216 oldal, 3495 Ft

Apokalipszis itt, most

Bán Magda könyvajánlója

Másfél hónappal tragikusan hirtelen halála után jelent meg Kőrösi Zoltán utolsó regénye, amelynek kéziratát a végzetes kirándulása előtt néhány nappal adta le a Jelenkor Kiadóban. „Ki a franc gondolkodna a világvégén, ha éppen vásárolni megy?” Ki a franc gondolná, valóban, hogy egy 54 éves ember síelni megy és... Kőrösi, amint új regényéből is megtudjuk, nem hogy gondolt, hanem mélyen elgondolkozott és megrendítő művében meg is írta.

Az író a IX. kerület, a Ferencváros szerelmese volt. Beleszeretni és oda-költözni – vagy fordítva – egy pillanat műve volt. Olyan szeretettel tudott mesélni erről a sokarcú budapesti kerületről, ahogy Krúdy az ő Nyírségéről. Egyszer, tán tíz éve, írók mutat-ták be buszos városnézésen szűkebb pátriájukat. Varázslatos volt, ahogy Kőrösi bemutatta a kalyibás „nadrág-parcellás” nyomornegyedet, a tisztviselő-telepet, József Attila szülőházát, a Duna-partot, a bérpaloták szépségét – több órás túra volt, az ő tekintetén keresztül néztük a változó tájat

Egyáltalán nem véletlen tehát,

hogy több regényének színhelye egészben vagy részben Józsefváros a színhelye. És az új regény is az otthonos-békés Ferencvárosban kezdődik, az Angyal és a Mester utca sarkának környékén. A környék kocsmái, üzletei, jellegzetes figurái jelzik a hangulatot, minden áldott nap. A végzet egy házaspár tragikus balesetével kezdődik, akik belerohannak autójukkal egy betonszállító teherautóba, így a rájuk omló betonkeverőből arckon utolsó mosolyukkal betonozódnak be. Nem sokkal ezután beomlik az Angyal utca és Mester utca sarka, hatalmas Tölcsér keletkezik. Ezt az után számos furcsa és rettenetes dolog követi. Először megszűnik az energiaszolgáltatás Ferencvárosban, majd egész Magyarországon, majd kilukad a térkép és Magyarország kiesik rajta.

Az apokaliptikus helyzetet látomászerűen festi le az író, a bűzt a koszt, az élelmiszerhiányt a mindennapi létezés ellehetetlenülését, miközben láttatja egy mikroközösség, egy férfi és egy nő valamint két gyerek összefogását ebben az ördögi hely-

zetben. Mágikus jelenségekben gazdag, családi titkokból következő események kavarnak a narrátor bölcs és gyakran humorral és keserű iróniával átszótt meséjében. De nem mese mégsem, véresen komoly, amit rólunk, emberekről, a társadalomról elmond. A környezetpusztítás, a természet lázadása ellenünk, akik a civilizáció technikai adományai nélkül megbénulunk. Minden megtörténik ebben a regényben, ami ilyenkor lehet: fegyveres rablások, tehetetlen kormány; a rémületet, mivel már hosszú hónapok óta tart a vész, lassan felváltja a közöny. Először a Tölcsérben gyorsul fel az évszakok változása, azután mindenütt. És lassan elkezdett eltűnni a város. Kivéve azt a házat, amelynek ötödik emeletén a regény főszereplői laknak. A szerző és az Isten – vagy fordítva – megkegyelmez a szeretetben élő, rokonszenves hősök majd mindegyikének

A természet pedig teszi a maga örök dolgát. Betemet és újjászületik.

Vajon valóban van remény? Olvassák el Kőrösi Zoltán okos szavait!